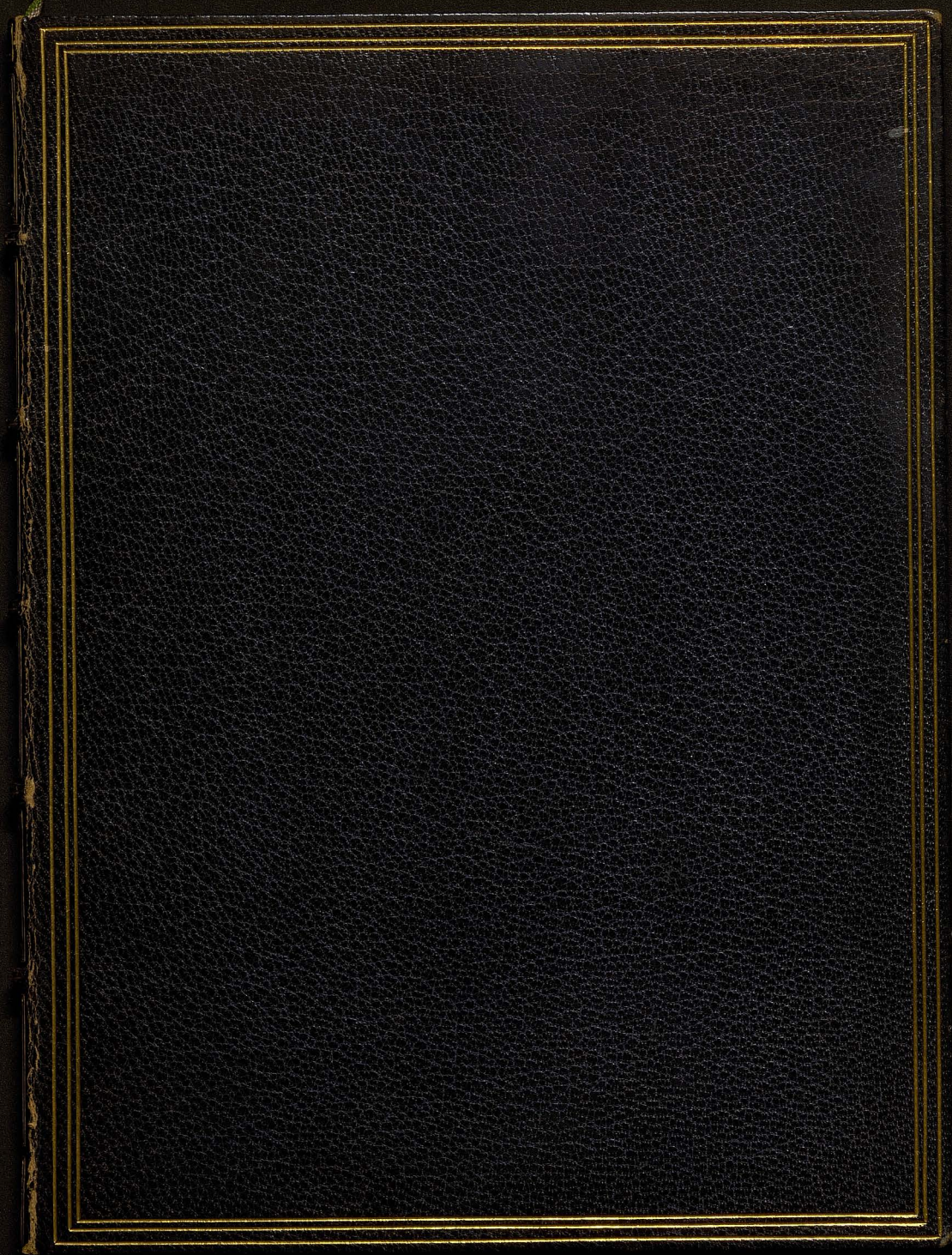

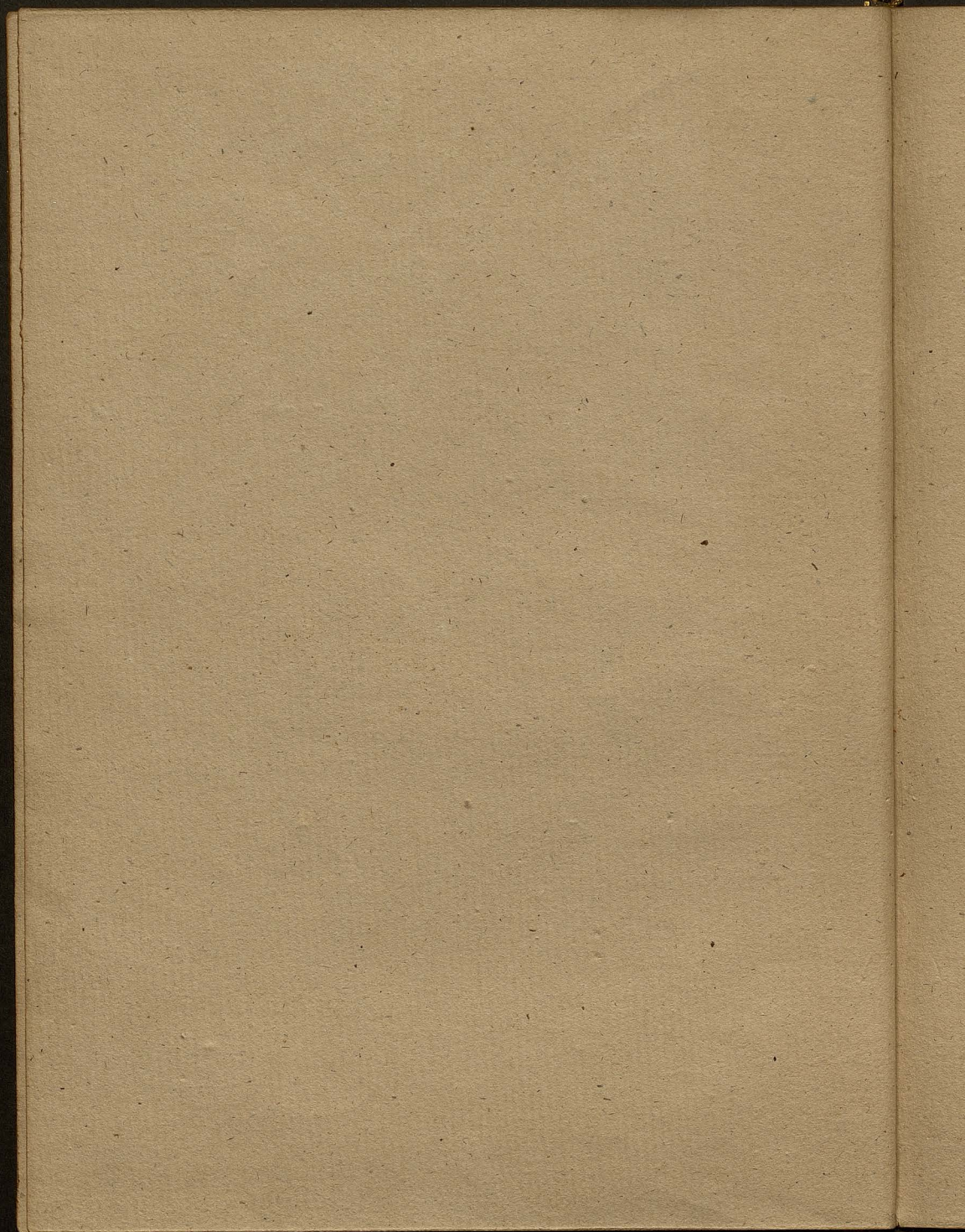
Cim. 5538

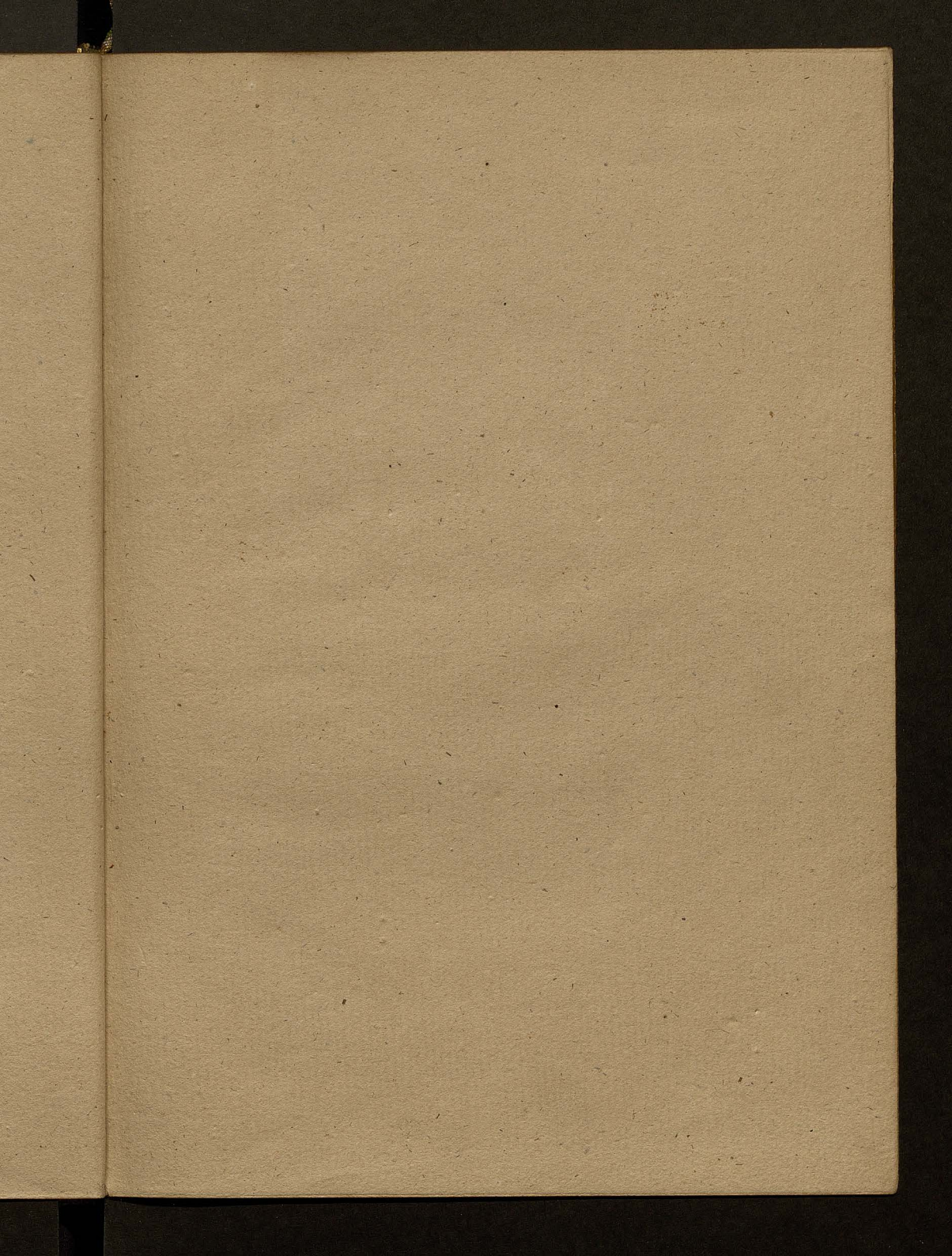

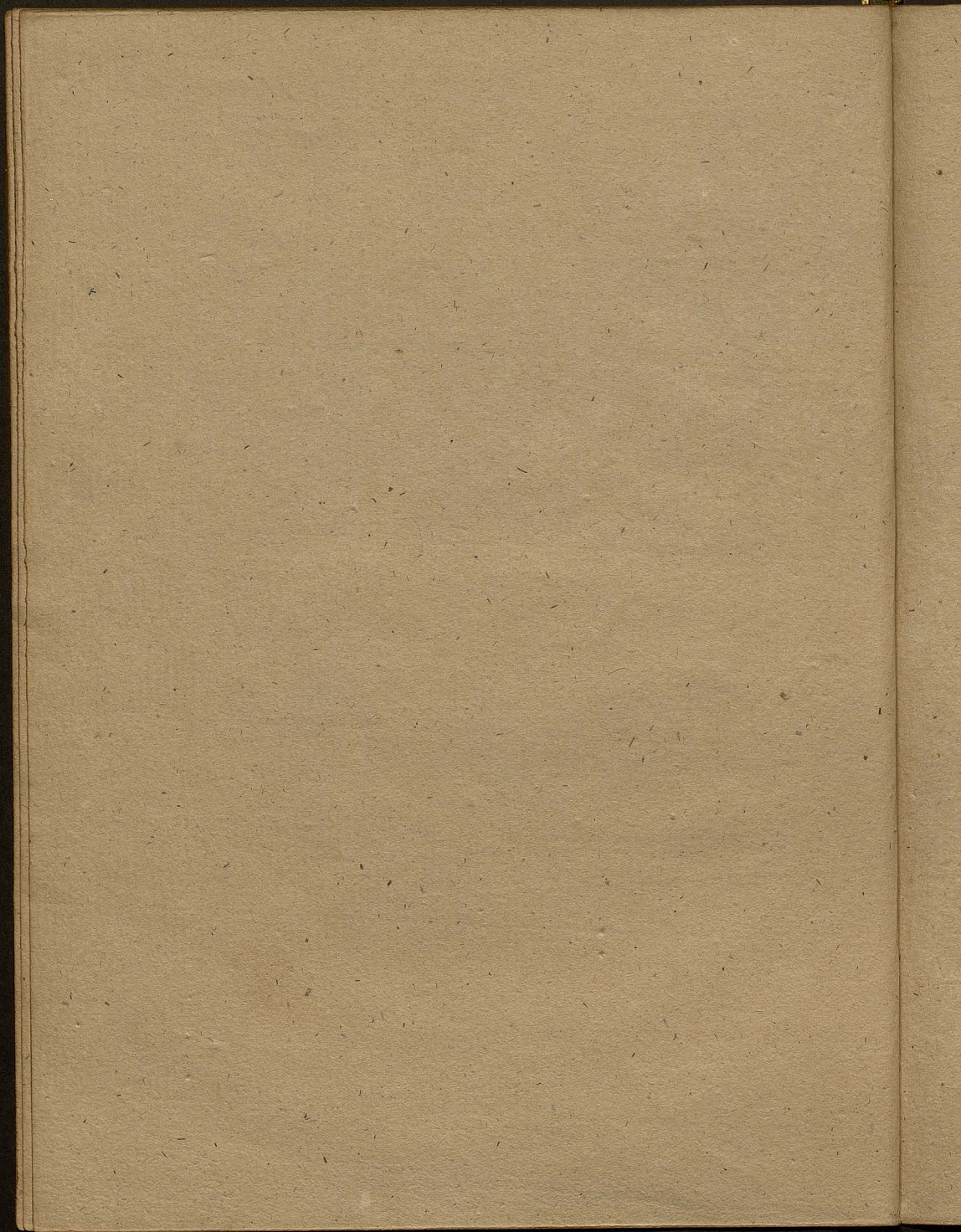
Schreibender Kautschuk von Florian Klinger

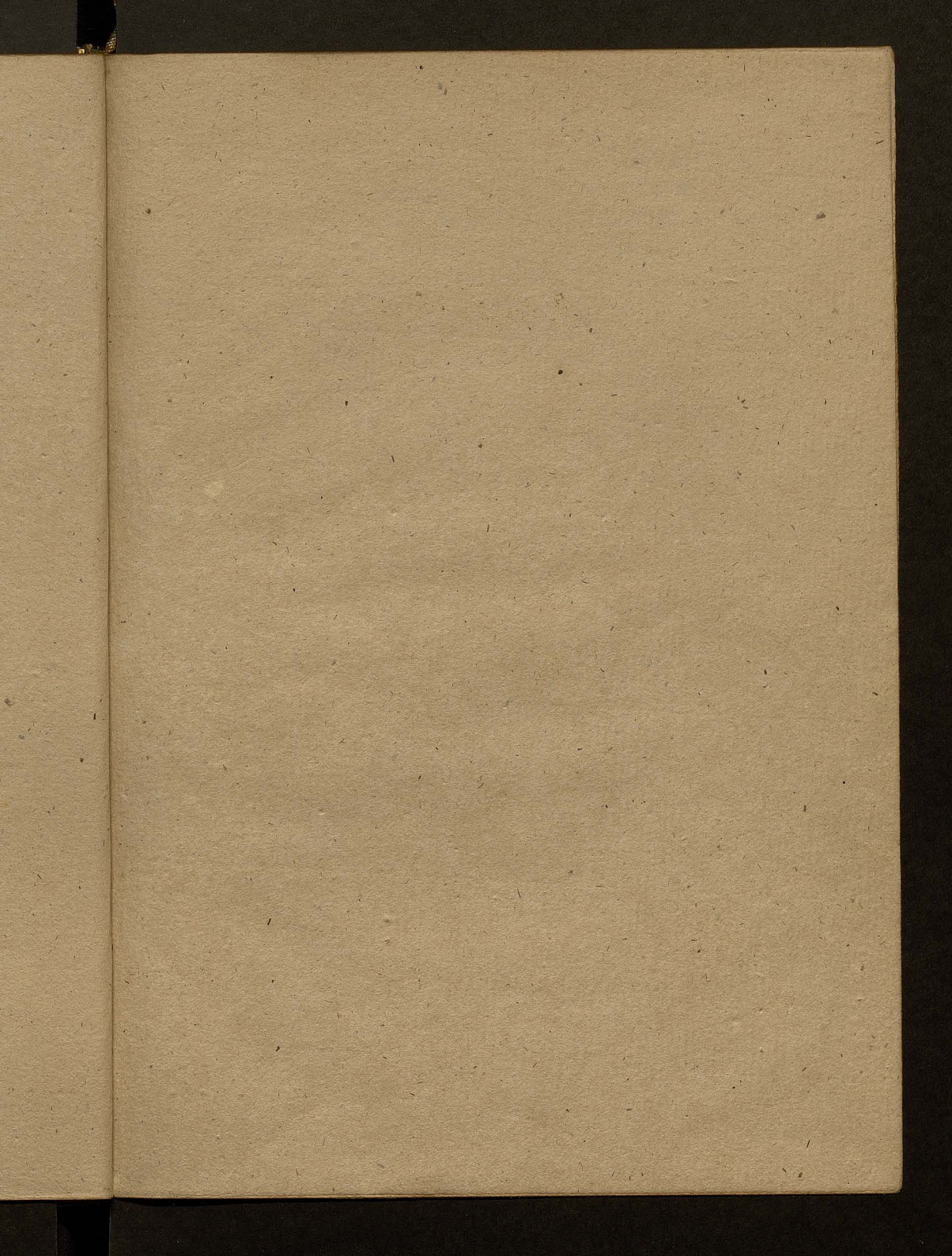
ca 1500. —

Charles Francis Johnson
1895

Corn. Qu. 5532

Bibl. Jag.

VALENTINI ECKII PHILYRIPOLI
TANI PANEGYRICVS IN LAV

dē pręstātissimi viri doctoris Augu-
stini Moravi/Prepositi Olōuncz
ensis & Brunnenfis. Nec non
Pragēsis atq; vtriusq; eccle-
się Vratislaviensis ca-
nonici / æditus

MAGISTRI IOANNIS SOLFA
ad Valentinum Ekium / Car-
men phaleutium.

Cur blandos retices amice versus
Describis quibus optimi patroni,
Virtutes celeberrimas abunde,
Non sunt quos metuas amice Ronchi,
Non sunt Rhinocerotici furores
Non sunt liuidulę, grauelq; sannę,
Augustine decus peritiorum,
Fotor Palladię pius cateruę,
Quam tu muneribus tuis honestas,
Non torrens Fabij loquela docti,
Non vis maxima Cęsarıs benigni,
Succincto Menelaus aut labello,
Nestor suauiloquo tuum palato,
Qui ret dinumerare / & hunc / & illum
Partum continuo, labore, nisu
Fulgorem, nitidum, nouum, aut vetustum.
Has laudes numeris tamen ligatis,
Vultu suscipias precor sereno.

VALETINVS ECKIVS PHILYRIPOLITANVS CLA-
rissimo viro Sigismūdo Gloczer Canonico Olomun, S.P.D

Cogitanti mihi cui potissimū amicorū has meas pri-
mitias nūcupatim ascriberem/subq; eius tutela atq;
præsidio ī lucē ederē, occurristi tu omnīū primus ob-
seruandissime Sigismunde/cui hoc quantulūcunq;
opusculū pbatū iri minime dubitavi, Propterea q̃
te ī lectitādis poetarū carminibus & studiosum atq; auidū cogno-
scerē. Tū etiā q̃ p cōpto habeā cōplūsula cuiusvis facultatis mo-
numēta/hac potissimū de causa a multis sepius legi/ quia viris &
litteratis & prudētibus omīq; virtute præditis sint dedicata. Quis
em̃ ignorat om̃e ṽtutū decus in te & splēdere & enitescere? Quip-
pe qui Isocratis iucūditatē, Cæsaris pulchritudinē/ Demosthenis
facūdiā/ Antigonis māsuetudinē. Titi comitatē, Traiani iusticiā.
& (vt cæteros volēs pretereā) Cyri liberalitatē rite possideas. quo-
niā multis & præclaris ṽtutibus vndequaq; es circūseptus/quē ad-
misīse (veluti apū axamen redolēti thimo) in sacro tuo pectore re-
sidūt, quæ mihi amplā atq; diuitē scribēdi materiā suggererēt, at-
q; iustū volumē copiose admodū implerēt, si euagari me in extol-
lendis tuis ṽtutibus, vel ingenioli mei teneritudo pmitteret ṽ-
ingenuus pudor tuus. Hoc tñ vnū addidisse nō verebor, tibi oīm
virtutū ianuas esse aptas, q̃a in te mansuetudo, facilitas, mode-
stia atq; munificentia adeo iudissolubili vinculo cōglutinatæ sūt
vt nulla illarū virtutū ab altera quibuscūq; aduersitatibus segrega-
ri queat. Sed quid plura? quoniā tuarū virtutū præconia aliūbi e-
narrare institui, ergo in præsentiarū lacones potius q̃ Atticos inse-
quar. Quare dignissime vir te maiorē in modū rogo vt hūc libel-
lū (q̃ communis nostri patrōi laudes nō plene & amplo vt aiūt, ore
sed vix titulo tenus attingit) hylari vultu, serenaq; fronte suscipias
munusculū est paruū & gracile, sed certe affectu grāde, quod no-
strū haud dubie amorē tanq̃ glutino tenacissimo īdissolubiliter
innodabit. Dī itaq; faxint vt istū sit ppetuū pignus ac monumē-
tū meē erga te obseruantie. Vale & me beneficētissimo amplissi-
moq; & nūq; sine honoris titulo a me noiando, doctori Augustio
musarū musiphilorūq; patrono liberalissimo plurimū comenda-
Itē Vale Gracchouig ex Germanorū cōtubernio vi. idus Aug

VALENTINI ECKII PHILYRIPOLITANI
PANEGYRICVS IN LAVDEM EMINEN-
tissimi doctoris Augustini Moravi cōditus.

PREFATIO.

Regia si mecum vir q̄ celeberrime dona
Pondero, quę tribuit dextera docta mihi.
Nulla potest tantum molis pferre statēra
Iusta hoc si saltem lance pbatur onus.
Si vero ingenuos nitor depingere honores
Te quibus efflictim doctor opime colo.
Nulla voluntati est similis (mihi crede.) papyrus
Pectoris affectum qua referare queam.
Si vero meritas intendo psallere laudes/
Gloria mortalis displicet vsq; tibi.
Non petis, & nequeo/rubro de littore conchas
Donare, aut gemmas aurifer Herme tuas.
Hoc igitur læto paruum rogo pectore carmen
Suscipe/Thespiadum fautor amice domus.
Dent alij fuluum Pactōli ex gurgite munus
Aut Tyrio infectos Muryce rite sinus
Indica vel donet quod habet formica metallum
Mygdonio cuius marmore testa nitent.
Ast ego (quos fructus ardenti Iulius astro
Produxit.) dono vir generose tibi.
Quos nunc pacato vir q̄ doctissime vultu

Suscipe, dona tibi mox meliora dabo.
Non etenim poterant rutilo sub sydere cancri
Candida de nostro lilia rure dari.
Nam decus omne noui coxerunt fortiter agri
Sęua Molorchęi syderis astra modo.
Hos etenim nostro flores decerpimus agro
Dum nimium rapidus tunderet arua canis.
Quomq; leo igniuomis sequeret rictibus ardens
Et Procyon suas funderet ore faces.
Tempore quo fontes siccantur, & arua liquore
Priuantur, Cererem & messor in arua petit.
Fasciculos auidus Corydon quo tempore largos
Colligit, hyberno vt tempore uiuat ouans.
Sed me dentata segetes abscindere falce
Sydera vulnifici prohibuere canis
Namq; adeo exussit nostros calor inuidus agros
Vt nullo flagrans flore nitescat humus.
Quare age combustos placido nunc pectore flores
Accipe/in autumnno dulcia vina dabo.
Quom mea rorifero complentur rura liquore
Et placidum accipient aruula nostra fauum.
Tuncq; tibi lesbi mittam de collibus uuas
Et de Cretęo donula monte feram.

PANEGYRICI INITIVM

Haecenus/exiguo contentus carmine/mentes
 Traiectas Gnidia modulatus arundine, paruo
 Versiculo, ac molli diuersa epigrammata buxo/
 Sed nunc tempus erit grauiori insurgere cantu
 Et de fluctifrago trepidantem pellere nauem
 Litore/& antennis validas firmare triremes/
 Ex quo doctiloqui celebranda est gloria vatis
 Cui chor' Aonidum famulatur, & alta Maronis
 Buccina, Parnassi nemus ac memorabile collis/
 Sed mihi Chrysocomi iam non pia nūina diui
 Sunt tentanda/ratem placido quom flamine nostram
 Phœbeus flectit vates Olomuntius, vnus
 Qui mihi Tiphys erit, Palinūro doctior, ergo
 Musa refer. (quīs magno hæc dicenda Maroni
 Smyrneoq; forent.) quæ sit modo gloria vatis/
 Culta Morauini quem fausto sydere rura
 Progenuere agri, castę de ventre parentis.
 ¶ Vrbs est ingenti disiungens pondere syluam
 Herciniam austriacis fœlix Olomuncia ab oris/
 Hic vbi cum triplici circumdat flumine clag
 Urbisopus Mora spumantem lapsurus ad Hyst
 Quem fama est sacras olim coluisse sorores
 Et p Marcomanum campos sudisse liquores

Gorgoncos, quondam ceu per Bœotia passim
Rura Medusæ fuderunt gurgite lymphas/
Hic inquam puerum grauida quom bellula mater
Phœbeum ex aluo fudit, mox culta sororum
Turba nouennarū sua crura manusq; ligarunt
Fasciolis, veluti dicunt strinxisse poetam
Mercūrio genitore satum, nymphāq; nitentis
Quæ cœli cursus vario modulamine signat/
Hic etiam fama est Charites cunabula circum
Proiecisse rosas, violis ac gramine molli
Obdurum strauisse solum, texisse coronam
Laureolam capiti & pueri imposuisse nouelli/
Oscula & ingenuis mutum impressisse labellis/
Hinc est q; graciles dum vix sua labra loquelas
Reddebant, vanos cœpit contemnere ludos/
Quos iuuenes ardent primis tractare sub annis/
Ligneolo placuit nec tunc equitare caballo
Siue Morę p aquas tumidi meditarier altas/
Piscibus insidias lento tunc vimine inanes.
Alta p Hercinię placuit nec rura sagaces
Hortari catulos nemoris. Nam præda volucrum
Et quicqd sôphię iuuenes defleuit ab arce
Ingratum, eximium teneris vergebat in annis
Doctrinę ad culmen, rudibus q; elementa figuris

Sculpta affectabat manibus tractare tenellis/
Ac eadem bibulis cupiens inarare bacillo
Pulueribus, q̄ notas passim formare rotundas
Cœperat, & si quos priscorum forte libellos
Occlusos reperit vatum, referare solebat
Atq̄ p̄ ignotos rudibus discurrere labris
Codiculos, veluti infantes per sepe videmus
Non intellectis verba effutire labellis.
Sed postq̄ maior successit temporis ætas/
Et sua vocali resonabant pondere labra
Mox læto grauitas illuxit in ore senilis
Ingeniumq̄ nouis maturum splenduit annis/
Atq̄ verecundos lustrabat bellula vultus
Gracia, purpureo & regnabat in ore venustus
Et lepor & grauitas, veluti splendere rosetis
Festanis aiunt graciles floresq̄ rosasq̄/
Sed ne tam claro virtus in corpore abesset
Cyrreus flexit musarum ad culmen Apollo
Cor iuuenile, simul sophiæ instigauit ad artes
Inde p̄ antique duxit rarissima Dirces
Regna, vbi sternacis monstri grauis vngula quōdā
Gorgoneos rupit fontes, sacrosq̄ liquores,
Hic sua lustrali madescit, gurgite labra
Illico multifonis cœpit sufflare camenas

Vocibus, & streperam suauī ore implere monaulon/
Haud secus ac Tyrias dulci qui carmine tūres
Erexit uates, vel qui modulamine tygres
Crudeles mulsit, gelidis ac rupibus Hemi
Frondosam euulsit bibulis radicibus ornum.
Hinc est q̄ priscos potis est supare poetas
Non tantū Ausonios, verum quos grētia magnis
I audibus astriferi coeli super astra locauit/
Nam sua non cedunt Smyrneo carmina vati
Quamq̄ illum septem celebrarūt laudibus vrbes
Multifonis/ certe sic fors tulit hunc generosa
Vt Clarij a teneris pulsaret limina diui
Annis, & tetricę studijs hereret opimis
Palladis, hinc duros p̄pessus sæpe labores/
Atq̄ ærumnali (nam sic petit ardua virtus.)
Cum studio insomnes duxit noctesq̄ diesq̄,
Immensis etenim celebres sudoribus artes
Caudent, & duros sua dant ad culmina cursus.
Nunc ad Pyrios fontes, & ad alta nitentis
Dogmata rhetorices, vatumq̄ poemata gressus
Flectebat celeres, Samij quoq̄ clara parentis
Scripta tulit cupidis labris, ac cętera dona
Vel quę Socratico manarunt flumine quondam
Vel quę Stōa tulit/ vel magna Academia libris

Cecropijs sancto dederat modulamine quondam
E quibus abstrusos sensus, præceptaq; sacra
Excerpsit, vegetasq; acies infixit in omnes
Artes/de gustans auidis documenta labellis
Omnia, quæ præci quondam docuere parentes/
Non aliter sapidi q̃ mellis puida nutritrix
Arboream subiens vernali tempore syluam/
Singula purpurei depredans germina veris
Iamq; rosas graciles, violas nunc flore rubentes
Delibans/donec castas impleuerit alas/
Sic p Socraticas vates Olomuntius vndas
Flectebat teneris gressus quoq; pectora in annis/
Hinc est q; nulli præcorum carmine vatium
Cedit/sed cunctos quotquot veneranda vetustas
Laudibus extollit/supat modulamine suauis.
Sic erat Andinus, sic blandi scriptor amoris
Pelignus/binis vel vates captus ocellis
Quem ppter varium dicunt ænigma sagacem
Spiritalum cæcis Stygiæ immisisse paludis
Fluminibus/talem veteres dixere Tibullum
Quom Nemesim facili laudauit carmine nympham/
Sic etiam vates fuerat cui lesbia dulce
Miscet opus, tenero qui scripsit carmine amores/
Et cui lasciuo toties pede Cynthia blandis

Te modulis infers/& cæco corda portæ
Igne premis.talem veteres dixere Melissum
Dædala cui flauī stipatrix nomina mellis
Indidit,haud tantum micuit de sanguine vates
Cretus Apollineo varios qui condidit alti
Et phœbi & lunæ cursus,quoq; mystica lusit
Dogmata cœlesti multum placitura cohorti.
Sed labor est tenui cunctos numerare portas
Carminē quos supat/quando modulamine phœbum/
Eloquio Marcum/sancta virtute Catonem/
Et pbitate Numam/Crassum grauitate/loquela
Mercurium/annosum prudenti Nestora corde/
Ac pietate Titum/Traianum lance fideli
¶ Aequat.Nam variæ virtutes corpore in vno
¶ Stipantur/q; viri circum præcordia fulget
¶ Virtutū omne decus.quod raro in corpore pulchro
¶ Cernitur.& coruo virtus est rarior albo
¶ Incolit ingenuos pulchri quæ corporis artus.
Ille etenim vates Olomunti⁹ omnia seruat
Munera virtutum/nam magnus in ore redundat
Et lepor & grauitas/excelsę & gratia fronti
Tanta est vt verbis satis explicare valebit
Nemo hominū superet magnum licz ore Maronem.
¶ Ardua nam pbitas pulchre est coniuncta venustis

// Artubus/Ac veluti si quando pulchra rosetis
// Lilia purpureis miscentur floribus/aut si
// Vina sub auratis resplendent Massica poclis
Plus dulcoris habent,ardorem vasa bibendi
Incutiunt,nitido sic splendens corpore virtus //
// Gratior esse solet/digna & cum laude penni
Vatibus extolli qui phœbi dona frequentant.
Sed quid plura cano/quid frustra extendo camenā
Quom sua quadrifido virtus sit notior orbe
Quam poterit nostro dici modulamine paruo
Nemo etenim ignorat quantas virtute pararit
Diuitias/vt nunc opibus supare darium
Possit/& Attalicas iam longe vincere gazas
Et quicqd Pactolus habet,Tagus,Hermus,Hydaspes,
Nam sibi tot census Cerealis rite quotannis
Slesia psoluit,necnō ferus incola saltus
Hercinijs/dulci celebrisq; Morauia bacho
Atq; aliæ multæ gentes/tot pondera fului
Persoluunt auri certo p tempore messis
Quas vix ingenti possem memorare melodo
Hinc est q Phrygio sua nunc cum marmore clara
Tecta reformantur,celsis vbi tollit in alta
Sydera verticibus splendens Olomuncia turres
Ah q̃ pulchra domus viuaci picta colore

Qualem vix pinxit multum laudatus Apelles
Ingenio cuius Paphiæ formosa puellæ
Corpora mortalem dicunt sumpsisse colorem
Incluta Lysippi taceat nunc signa vetustas
Protogenisq; simul tabulas, ac marmora gnau
Praxitelis frustra iactat nunc Zeusidis vuas
Græcia, Parrhasij velum, statuasq; Mironis,
Namq; Augustini domus ardua fulta columnis
Marmoreis tales præsentat imagine formas,
Vt quis posse loqui credat, suspendere gressus
Atq; mouere modo, nec non imitauer ore
Sermones hōim, uiuosq; ostendere vultus
Quæ si ptenui vellem pyctasmata metro
Enumerare, diem phæbus depelleret orbe
Antea q̃ possem summatim attingere cantu
Hic etenim Herculeos licet admirarier ausus
Quo modo lernæo mordax in gurgite pressa
Hidra sit, ac toruus Nemea regione Molorcho
Impulfore leo claua maceratus acerbe
Vulnificus post hæc longo certamine captus
Sus Erymanthæis multū contrarius agris
Et quo tergeminum vicit certamine regem
Gerionem, cuius latias armenta p oras
Egit ouans, post hæc licet admirarier arcum

Lætiferꝫ quo tunc traſecit viſcera magna
Stymphalidum/lybiæ mox & quo Marte gigātem
Obdura tellure ſatum demiferit orco
Aurea & Hesperidum depræſſo mala dracone
Detulit ex horto victor/quo robore tandem
Cerberō & Stygio cuſtodem extraxerit antro
Omnia viuaci quæ ſunt pyctafimate ſcripta
Atq; alia excultis pulchre fabricata figuris
Scribere præſenti quę non modulāine poſſum
Nam maior celebrādus erit theſaur⁹ in æde
Quem ſcimus veteꝝ ereptum de fonte viroꝝ
Hic etenim latitant monumenta fidelia vatū
Quæ de Cecropiſs magno ſunt tracta labore
Fontibus, ac olim quę Stōa ſupba reliquit
Hic etiam libri latitant qui pulchra duarꝫ
Dogmata ſuffundunt legum, ſophiæq; liquores
Inclſyta Smyrneſi latitant hic ſcripta poetæ
Quæ danaum palmas reſonant, & pergama bello
Capta decennali, nec non errore maritum
Penelopes longo diuerſa p æquora ductum
Hic & lucani pplexa poemata vatis
Sunt/quæ grandiloquo pandunt modulāine ſæua
Arma p Aemathias turmas, Macedūq; phalanges
Aemulus Andini vocali carmine vates

B

Statius armigeri hic claros super astra labores
Aeacidis tollit, grandi quoq; sidera cantu
Pulsat, & hinc vates magna qui Punica voce
Bella canit, Lybiae nec non scelerata cohortis
Facta/subit blandi Pelignus lusor amoris
Corpora quo nullus latiali carmine vates
Aptius in varias cecinit mutata figuras
O felix vates Cyprig; ni caeca puellae
Dogmata tam facili lussisses carmine, & aulam
Caesaream tanto coluisses tempore/ab oris
Ausonijs nunq; Scythicu; relegatus ad axem
Credo fores, sed te forsan sic fata tulere
Ut nimium ardentes sentires pectore flammās
Sed quid plura loquor scripti genus hic latet omne
Quicqd in historia, sacris quoq; legibus, altis
Dogmatibus sophia; prisci cecinere parentes
Hic etenim Paulus/pandens ab origine mundi
Tempora nascentis, Florus, Fulgentius, atq;
Laeteus eloqui; fons hic est liuius omnem
Historia; palmam merito qui vedicat ore
Rhomuleo/post hunc Dyonisius arte disertus
Eloquioq; potens/nulli sermone secundus
Veriloquo/tandem flagrans Isidorus in arte
Quintilianus item/doctus quoq; Iustinianus

Sed labor est tenui monumenta insignia vatum
Omnia nunc versu memorare/ & pandere cantu
Quom sint hic ppria vates Olomuntius arte
Quos dedit/ altifonis labris/ nitidis q camænis
Qui redolent phœbum/ qui spirant arte Tibullum
Nasonem sapiunt/ referunt ac ore Maronem
Et quod prætereo Ciceronem dogmate spirant
Ergo te celebris cessa iactare vetustas
Atq tuos atavos vocali tollere in astra
Laude/ q ingentem veterū struxere librorū
Congeriem/ nam docta tuos melioribus astris
Posteritas patres supat/ maiora sequentis
Temporis extruxit nilius monumenta viroꝝ
Quamuis Rhomuleas Xerxes pduxit ad ædes
Priscorū quondam monumenta fidelia vatū
Quę mox Argolicas modico non pondere ad oras
Rex Syrię (facta Rhomanis pace.) reduxit
Et q̄uis Paulus supato rege superbo
Persarum Rhomam vexit generosa parentum
Scripta/ quibus multum decorata est Martia sedes
O felix nimium felix Olomuntia talem
Cui fortuna virum tribuit/ qui Martia testā
Nec non Argolicos ingenti rite penates
Thesauꝛo veterum excellit de fonte viroꝝ

Collectio/O foelix genitor/materq; beata
Qui tantum fausto genuistis sydere natum.
Quo duce nunc tm̄ florens Olmuntia creuit
Vt iam consilio/iustis quoq; legibus omnem
Priscorum palmam teneat- nam lege Solonem
Atq; Numam supat- Mosen- magnūq; Licurgū-
Ergo extende tuas cristas Olomuncia foelix-
Atq; supbificas extolle e puluere laudes-
Quom tibi sit vates Traiano iustior-olim
Quem tm̄ celebres vatum cecinere libelli-
Ille tuus superat Grachos virtute potentes
Ac pbitate Titum, Crassum bonitate nitentem-
Nam dat diuitias multis vt viuere fausti
Rite queant, inopem pulchre & deducere vitam
Ille poetaꝝ fautor celeberrimus omnem
Qui tollit mœsta de sollicitudine mentem-
Vnde suum crescit decus/& sua gloria viuet
Aeternū- nunq̃ Phrygios moritura p annos-
Et suus Ethereas tandem migrabit ad ædes
Spiritus-& summi paradisi gaudia cernet-
Hoc precor efflictim meritis vt tanta rependet
Dona suis supera cristus qui regnat in arce.

Eiusdem Valentini Ad humāissimū virū Sigismūdum
Gloczer Canonicū Olomunczenſē/ Archidiaconū
Znaimauienſem atq̃ Prepoſitū in Olberētz-
kirch. Carmen Aſclepiadeum.

Leſbourn cupiens tangere barbiton
De Siſmunde tua vir celiberrime
Virtute/ Aonijs nescio quīs iugis
Me pellit/ q̃ mihi flumina denegat
Parnassi, reor hoc Pieridum deas
Attentare/ tuas ne mea carmina
Deſcendant nitidas voce p̃teruula
Laudes/ namq̃ tuo pectore gloria
Ingens nunc reſidet/ quæ petit arduos
Smyrnæi modulos, Vergilij tubam-
Et Flacci cytharam/ ſed mea p̃h dolor
Conſperſit modico labra Polymnia
Cum rore, & tenues voce ſuperbula
Condo verſiculos/ ergo piſſime
Contentus modico vir rogo carmine
Sis nunc/ mellifluo mox pede candidam
Virtutem triſidi p̃ ſpatium ſolī
Diuulgabo tuam. Nunc bene conſule

CARMEN IOANNIS LVPVLI BOD
MANENSIS IN CIRCVMFOR
aneum autoris obtrectatorem

Toruo quid laceras tu garrule pectora vatis
Morsu? quid vexas hæc rabidisq; labris?
Tergemino lædis vatem ceu cerberus ore/
Nec dubitas labris aspera ferre tuis.
Proh pudor in faciem te dulcia verba proferre
Mortifera & dorso figere tela suo.
Thersitæ merito similis sine mente locuto,
Et sensu/mordax/Tantalus alter eris.
Oprius insignem(.teneris qui talia lusit
Anniculis.)vatem,considerato precor,
Nam quater hic quinos nondum cõpleuerit æui
Autumnos, resonans quicq; Apollo tenet.
Quid senio/aut faciet Parcis ducentibus annos/
Ingenium vatis/quom iuuenile modo.
Talia/tum tantæ iam carmina scripserit artis
Quæ vix grandiloquus luserit ipse Maro.
Perspicuas molli & libantem Castalii ore
Fontis iam lymphas/lætifer ipse sape.
Cuius Pyeridum Daphnæa tempora lauro
Ornavit coetus/perfide nosce virum.
Plus Mecenatem nunc horre temporis atq;
In cuius laudes nymphula nostra fluit.
Hunc quem fama patrem,virtus,tituliq; perennes
Quemq; virum insignem docta Minerua canit.
Omnes quadrifidi huc accersit munere doctos
Mundi/perfugium iure vocantq; patrem.
Atq; suos celeri repetit pede turba penates
Doctorum/& laudem nunc sine fine canunt.

Desine vipeream nunc fundere pectore tabem,
Opprime nunc fauces/aut meliora fare.
Aut stimulante modos reddet te musula Iambo/
Flauus Apollo simul spicula figet eius.

Eiusdem Valentini Ekij ad sum̃æ integritatis
virum Ioannem Tulner vicariũ Olo
munczensem.carmen Saphicũ
extemporaneum

Hic benignorũ solet esse vatum
Mos Ioannes venerande, charis
Quom viris quicquam resonare dulci
Carmine tentat.

Aut canant magni generis parentes
Candidos, pulchri nitueos vel artus
Corporis, laudent fragiles vel alto
Pondere gazas

Sed quid imprimis dubius recensem
Quom decus, virtus, honor & venustas/
Non inæquali tua corda luce
Iancq̃ decorant.

Ergo ne tantum gracili decoris
Voce defœdam, reprimò camænas/
Donec infundet mihi plus canenti
Roris Apollo.

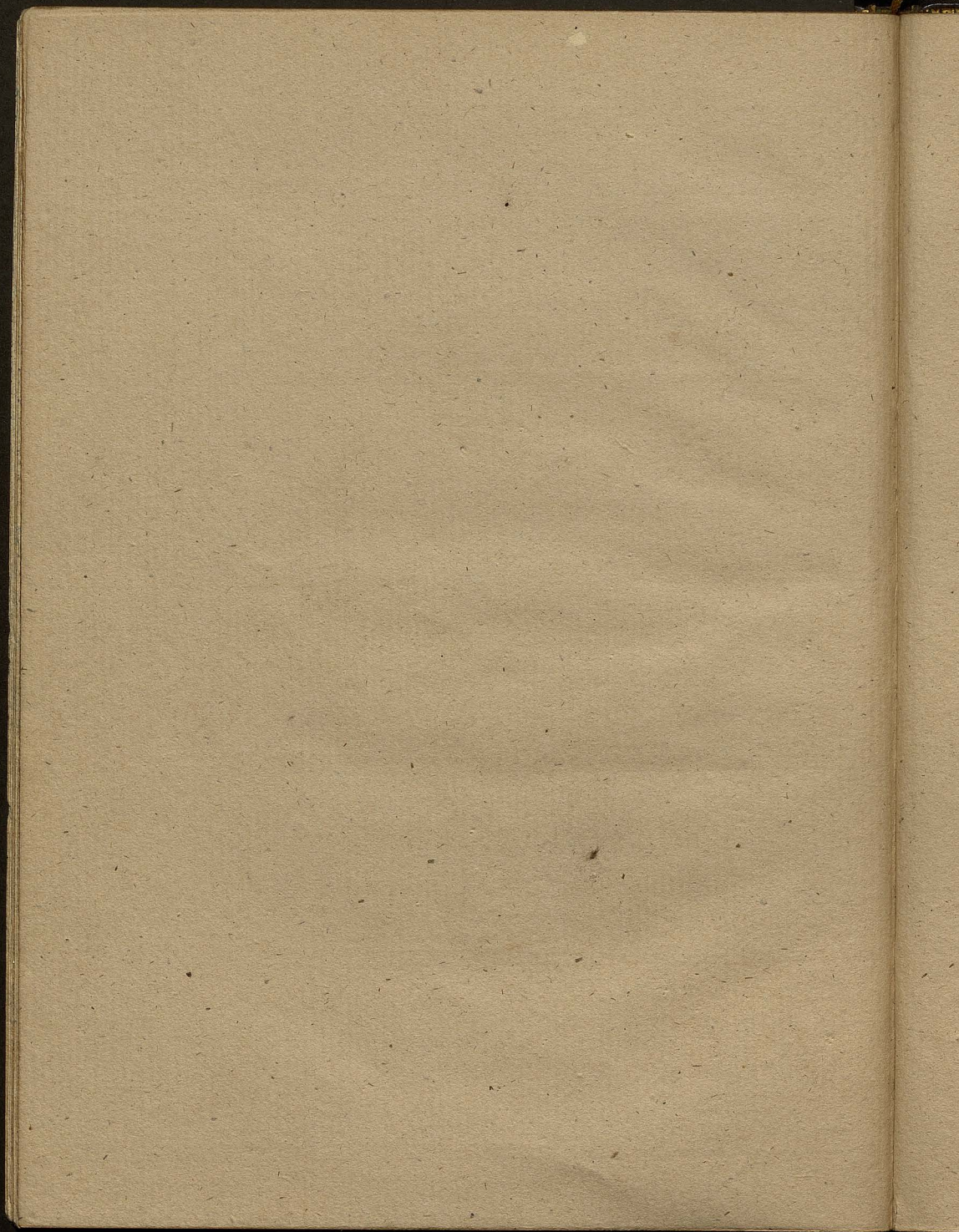

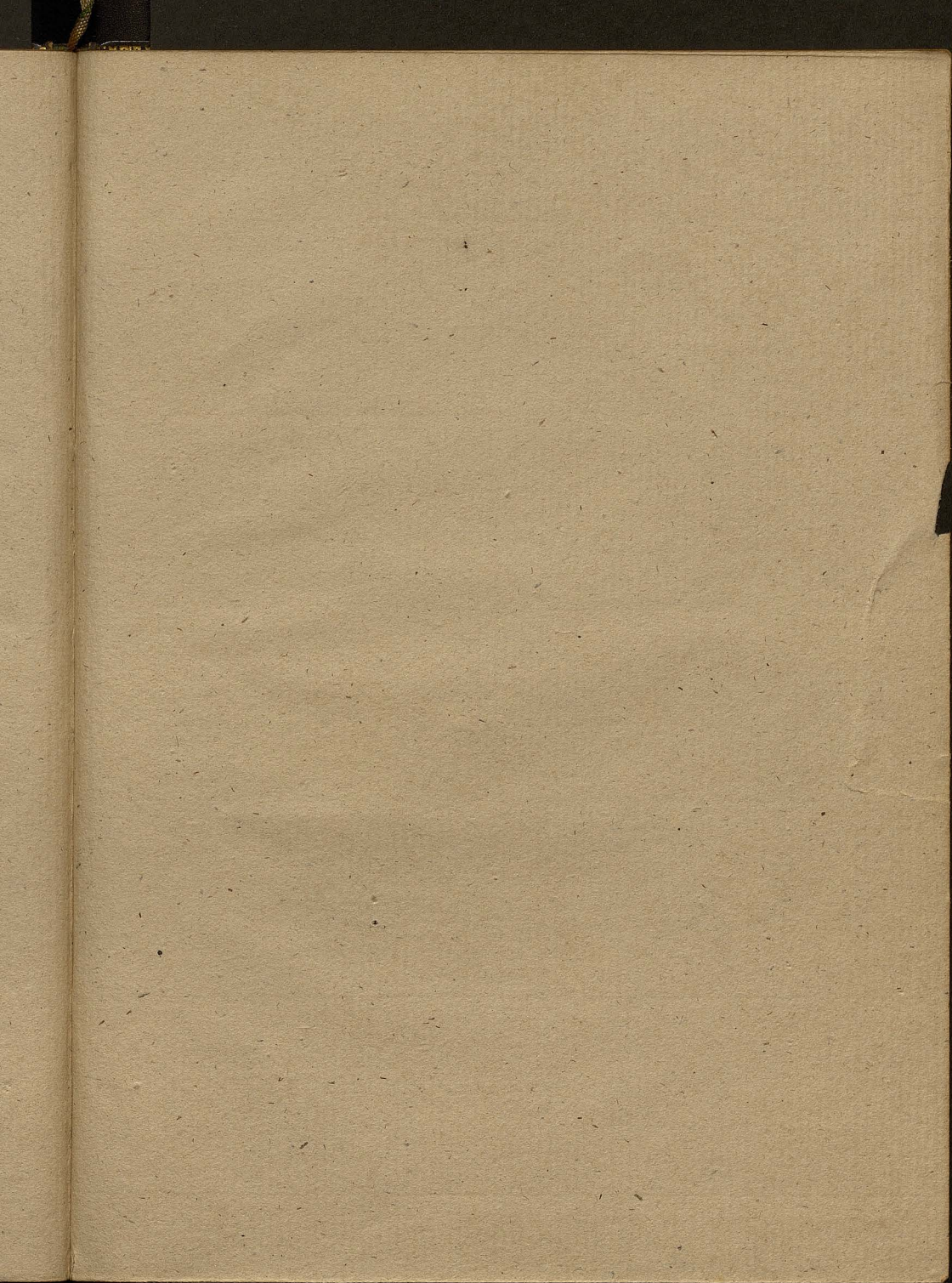
Ioānis Lupulī Bodmanensis ad solertes artis
Impressorię magistros Florianū Vngleriū &
Volsangum Lern carmen extemporaneū.

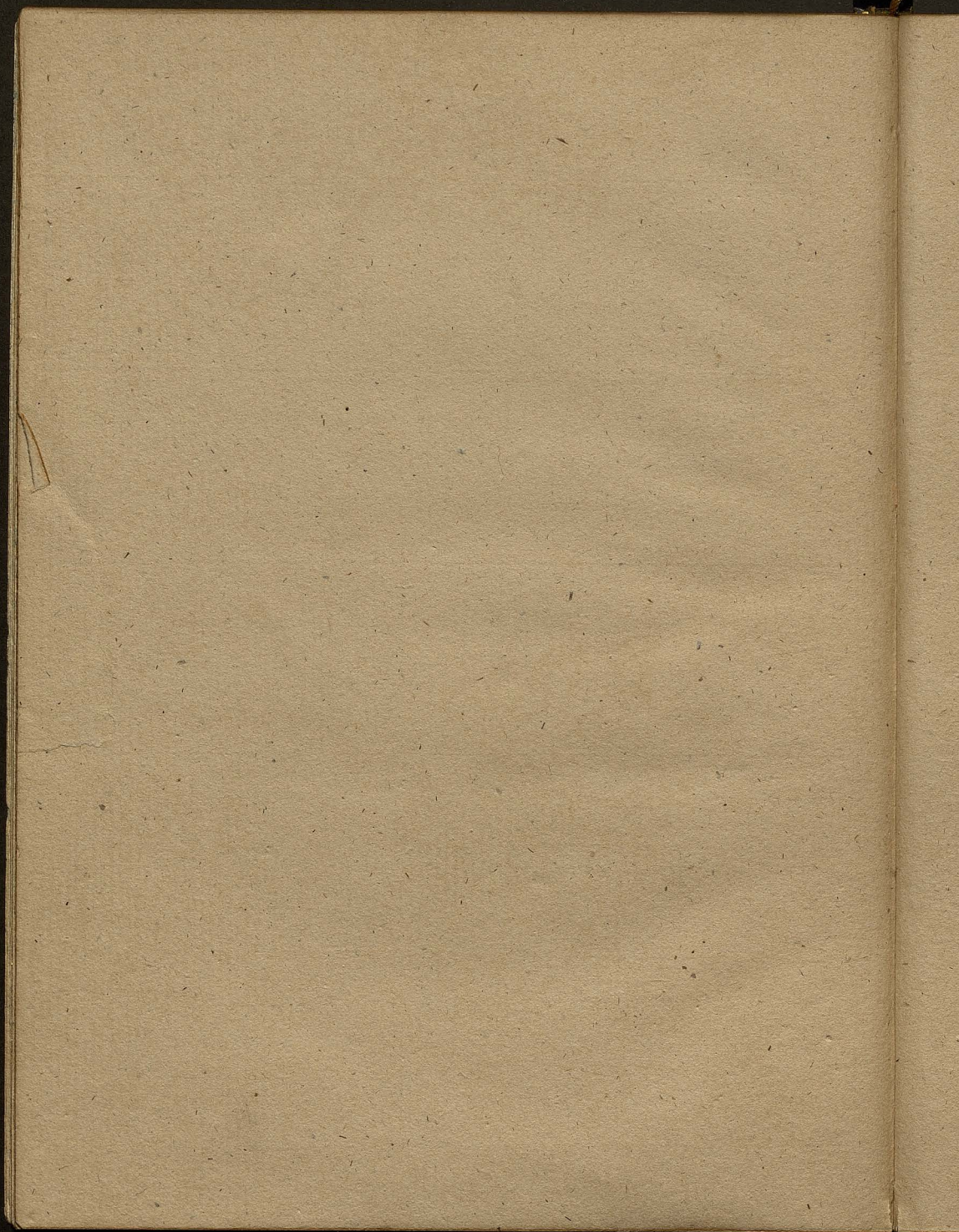
Crocavit quondam gelido collata sub axe
Causa librorū, sepe vitata viris. SSSSS
At nūc huic laudem, dec' ornatūq; tulisti
Volsange, insigni cum comite ipsetuo,
Illimis pulchro circūlita littera cultu SSS
Non hæc Aldinis cederet arte notis, SS
Non Iunonigenę tenuissima vincere nati S
Stamina nunc possunt, subtilitate notas.

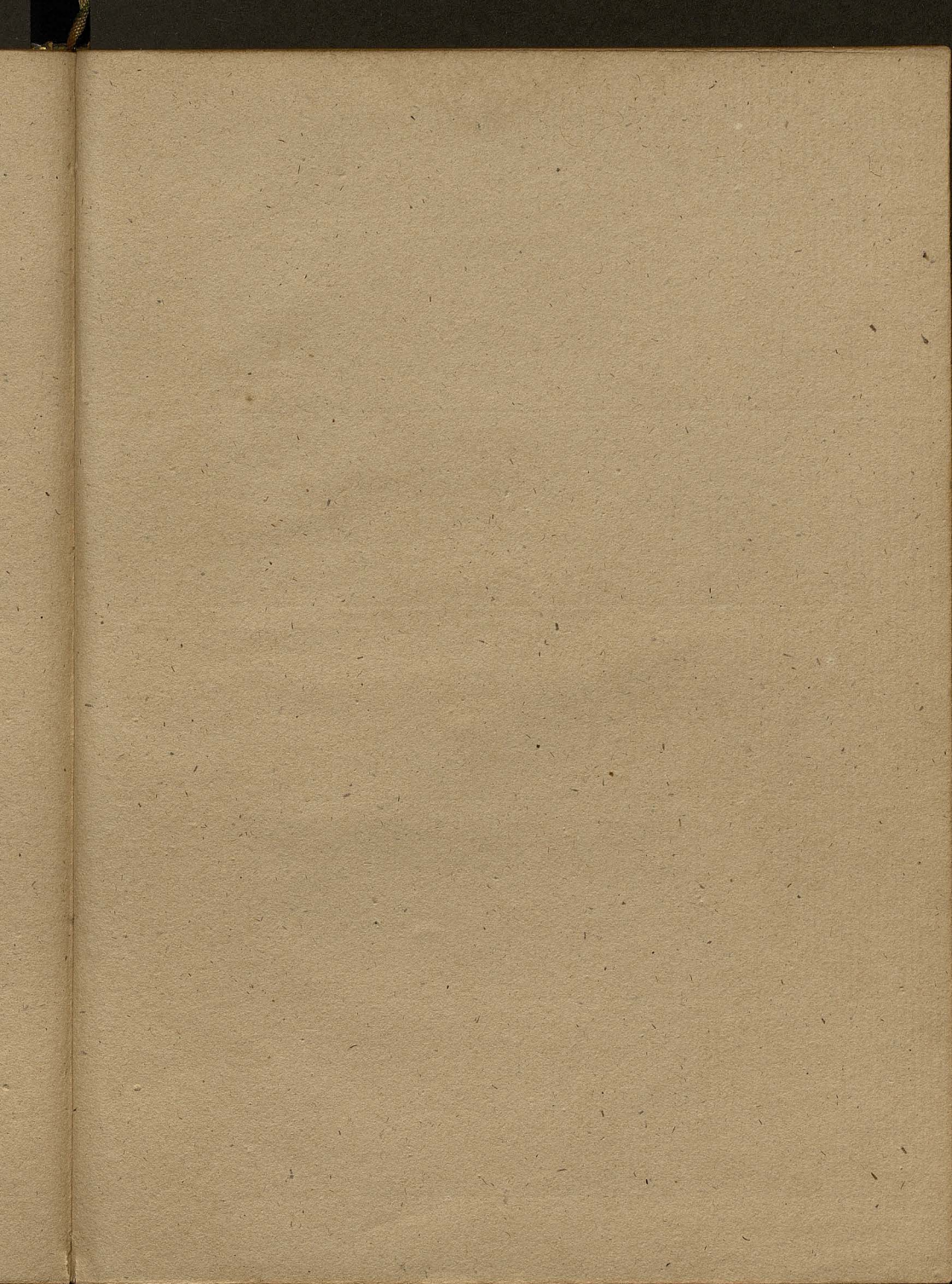

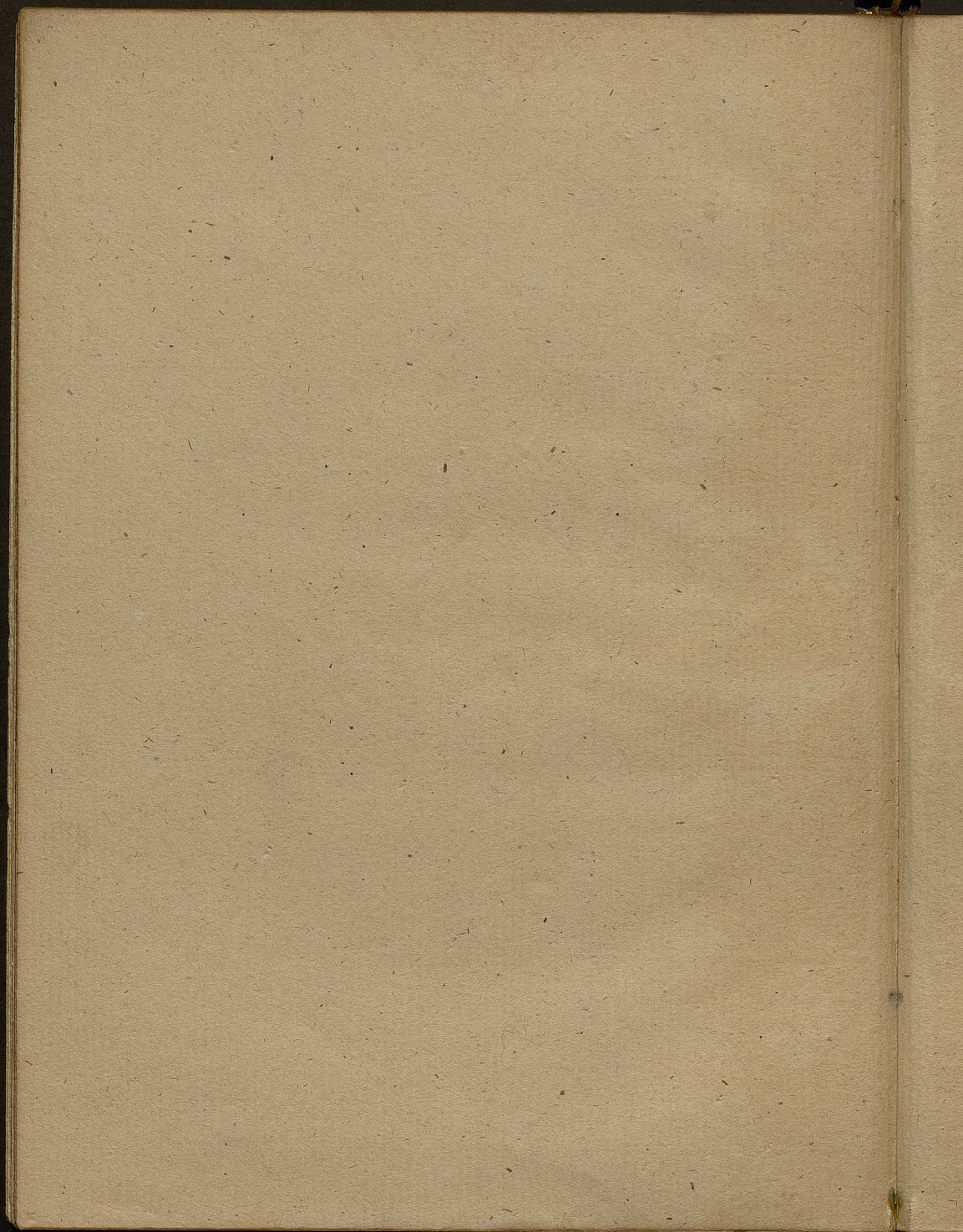

Biblioteka Jagiellońska

stdr0014774

1928 k 1502

